

01.07. Hermes co neno Dionisos

I. Identificación e catalogación da obra

- **Título:** Hermes co neno Dionisos (ou Hermes de Olimpia).
- **Autor:** Praxíteles (Atenas, activo no século IV a.C.).
- **Cronoloxía:** 350 – 330 a.C. (Século IV a.C., Clasicismo Tardío / Postclásico).
- **Tipoloxía:** Escultura exenta ou de vulto redondo (grupo escultórico de dúas personaxes).
- **Material e conservación:** Mármore de Paros cun puído excepcional. Considerado un dos raros orixinais gregos conservados (con partes restauradas).
- **Medidas:** 2,13 metros de altura.
- **Localización actual:** Museo Arqueolóxico de Olimpia.

II. Contexto histórico-artístico

- **O Século IV a.C. (Clasicismo Tardío):** Período de crise das polis tras a Guerra do Peloponeso. Abandónase a severidade e grandiosidade do século V a.C. en favor dunha arte máis intimista, humana e emocional.
- **A estética de Praxíteles:** Representante dunha escultura caracterizada polo refinamento, a sensualidade, a graza (*charis*), a dor ou a lánquida relaxación dos personaxes divinos.

III. Análise formal, técnica e estilística

- **A Curva praxiteliana (Esquema en 'S'):** Acentúa o contraposto desprazando fortemente a cadeira cara a un lado e creando un acentuado arqueamento do corpo en forma de 'S' (curva praxiteliana). Isto xera unha sensación de abandono e desequilibrio que obriga a colocar un soporte exterior.
- **O punto de apoio exterior:** Para compensar a falta de equilibrio, a figura apóiase nun tronco de árbore sobre o que cae a túnica, elemento que se integra de xeito natural na escena.

- **Humanización e escena anecdótica:** Representa un momento cotián e afable: o deus Hermes fai un alto no camiño e xoga co seu irmán pequeno Dionisos ao amosarlle (ou ocultarlle) un acio de uvas coa man dereita (hoxe perdida).
- **Comunicación e triangulación de olladas:** Establécese un diálogo visual e psicolóxico entre Hermes, o neno Dionisos e a man que sostén o acio, creando un eixe íntimo e afectivo.
- **Tratamento da superficie e *sfumato*:** Modelado suave e brando do mármore con superficies altamente puídas onde a luz esvara suavemente creando un efecto de *sfumato* e transicións sutís entre luces e sombras.
- **Rostro e expresividade:** Cabelo crecho e revolto traballado con toques de trépano. O rostro de Hermes amosa uns ollos entornados e unha ollada ausente, ensimesmada e melancólica.

IV. Función, significado e modelos/influencias

- **Función:** Relixiosa e conmemorativa. Posiblemente encargada para celebrar o tratado de paz entre as polis de Elis e Arcadia (sendo Dionisos e Hermes os seus respectivos patróns).
- **Significado:** Desmitificación e humanización dos deuses olímpicos, que perden a súa distancia heroica para amosarse con sentimentos terrestres e afectividade fraternal.
- **Modelos e posteridade:** A curva praxiteliana e o estilo suave influíron enormemente na escultura helenística, na estatuaria romana e nos pintores e escultores do Renacemento e do Barroco.